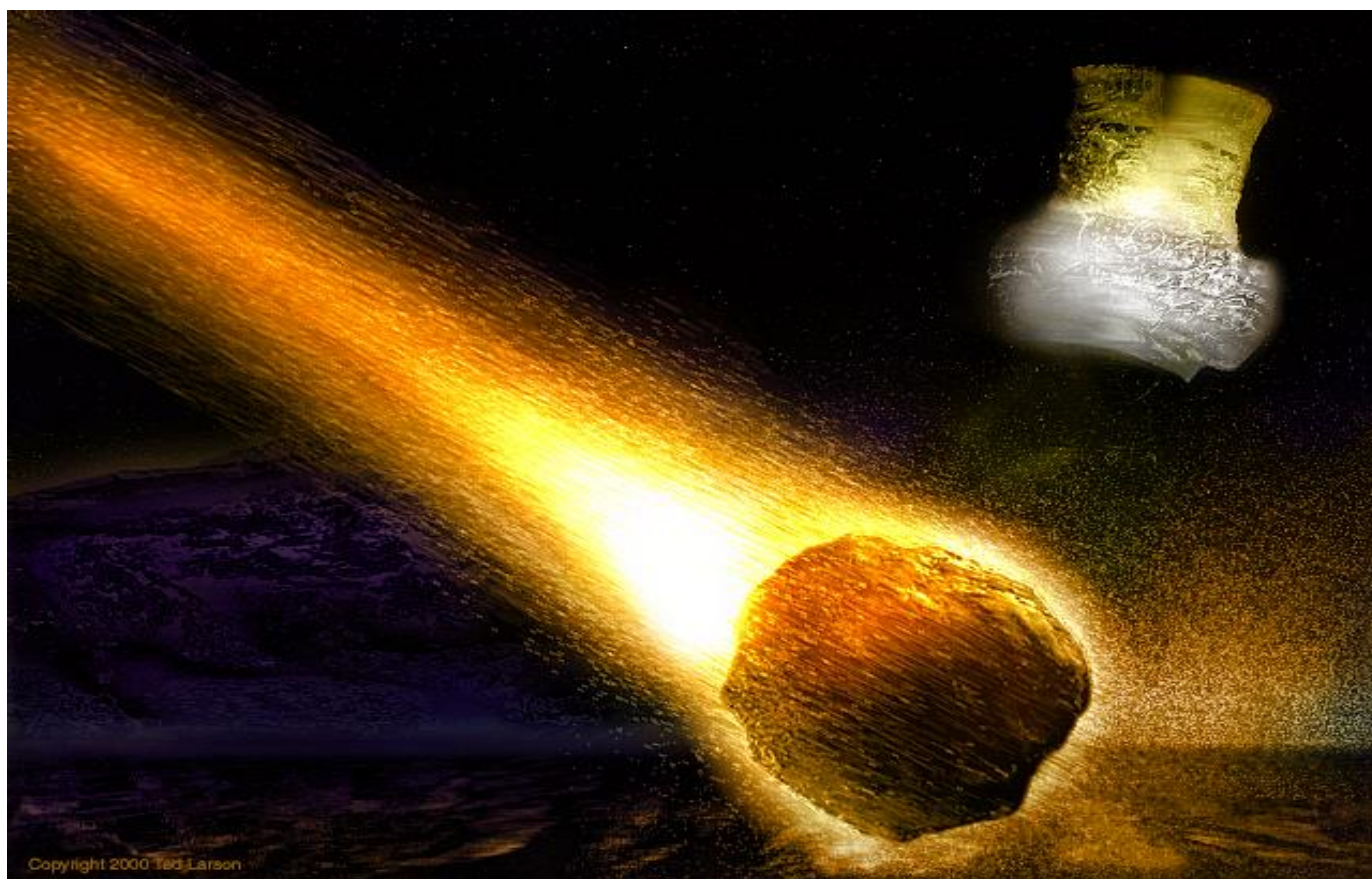

Daniël

‘vers voor vers’ UITLEG

Daniël 2:34-35 en 44-45:

“Hier keek u naar, totdat er, niet door mensenhanden, EEN STEEN werd afgehouden. Die TROF DAT BEELD (uit Nebukadnezar’s droom) aan zijn voeten van ijzer en leem, EN VERBRIJZELDE DIE... Maar de steen die het beeld getroffen had, werd tot een grote berg (zijnde de Bruid/Bruidsgemeente van het Lam van God) en vulde de hele aarde.” ...

“In de dagen van die koningen (ofwel: de regeringsleiders, die over Europa heersen in de antichristelijke tijd) zal de God van de hemel echter een Koninkrijk doen opkomen dat voor eeuwig niet te gronde zal gaan en waarvan de heerschappij niet op een ander volk zal overgaan. Het zal al die andere (aardse) koninkrijken verbrijzelen en tenietdoen,... De grote God heeft de koning laten weten wat er hierna geschieden zal. De droom is waar en de uitleg ervan betrouwbaar.”

Een studie van CJH Theys
(1903 – 1983)

NOOT A. Klein (van <https://www.eindtijdbode.nl>):

De Bijbelverzen zijn weliswaar omgezet naar de HSV-vertaling (soms met een gedeelte van de SV erbij vermeld), maar aan de oorspronkelijke (taalkundig wat oudere) tekst is weinig gewijzigd. Wel is er soms – hopelijk ter verduidelijking – door mij tekst toegevoegd in deze kleur en dit lettertype.

De beproeving van de leeuwenkuil

Daniël werd een vorst in het koninkrijk van Darius

Vers 1-3, “Darius, de Meder, ontving het koningschap toen hij ongeveer 62 jaar oud was. Het behaagde Darius over het koninkrijk 120 stadhouders aan te stellen, die over heel het koninkrijk verdeeld zouden zijn, en over hen 3 rijksbestuurders (SV: vorsten), van wie Daniël er één was (SV: van dewelke Daniël de eerste zou zijn – ofwel: de voornaamste). Aan hen moesten die stadhouders verantwoording afleggen, opdat de koning niet benadeeld werd.”

Om de positie, die Daniël toen kreeg, goed te begrijpen, grijpen wij wat vooruit naar twee nog komende teksten.

1. “In het eerste jaar van Darius, de zoon van Ahasveros, uit het geslacht van de Meden, die koning gemaakt was over het koninkrijk van de Chaldeeën (dit is: over het overweldigde rijk van Babel of Babylonië).” (Dan. 9:1)
2. “En ik (Daniël), ik stond in het eerste jaar van Darius, de Mediër, hem terzijde als steun en toeverlaat.” (Dan. 11:1)

Darius kwam aan de macht onder Gods toelating. Hij werd door Kores, koning van Medo-Perzië, koning gemaakt over de Chaldeeën in 538 voor Christus. Hij stelde 120 stadhouders aan, die ieder over een deel van zijn gehele rijk moesten regeren. Ook lazen wij dat hij 3 vorsten aanstelde over die 120 stadhouders; 3 “gouverneurs-generaal” zouden wij ze kunnen noemen. Wij weten ook dat één van die drie Daniël was en dat hij als de voornaamste onder hen was aangesteld. Daniël was toen ongeveer 87 of 88 jaar oud, en toch bekleedde hij – door Gods genade – zo’n hoge en verantwoordelijke positie in dat koninkrijk van Darius.

Het is wel frappant dat in dit koninkrijk van Darius getallen domineren die in Gods ogen een hoge symbolische waarde hebben, zoals 120 en 3,¹ en dat hij zijn voorkeur stelde in Daniël, dat reeds hoogbejaarde kind van God!

- Ik herinner u eraan, dat het getal 120 symbolisch staat voor “het einde van alle vlees” (zie Gen. 6:13). God gaf de wereld van vóór de zondvloed 120 jaren de tijd om zich te bekeren, waarna ze door de zondvloed werd weggevaagd (zie Gen. 6:3).
- Mozes was 120 jaar toen er een einde kwam aan zijn leven (zie Deut. 34:7).
- Ook 2 Kronieken 5:12 wijst in het getal 120 heen naar het einde van alle vlees (ofwel: de oude, zondige natuur), want de 120 priesters konden niet meer blijven staan toen de heerlijkheid van God de tempel vervulde.
- In Handelingen 1:15 lezen wij van de 120 discipelen in de opperkamer.² Toen zij gedoopt werden met de Heilige Geest, brandde het Vuur van Gods Geest ALLE vlees uit. Pinksteren³ is (pas) waarlijk Pinksteren als er – door de Heilige Geest⁴ – een einde komt aan ALLE vlees (d.i. aan de zondige uitingen/verlangens van onze oude natuur).

Terwijl 3 het getal is van de Godheid (van Vader, Zoon en Heilige Geest).⁵

U begrijpt dat de aanstelling van Daniël – die daardoor, om het zo te zeggen, bijna de 2de man in het koninkrijk werd – kwaad bloed zette in die dagen. De andere vorsten konden dat niet zetten (= ze konden dat niet verdragen). Stel u voor: een balling, een gevangene, een Hebreëer, moest over hen heersen als “gouverneur-generaal”! Zij gingen onder elkaar beraadslagen wat zij tegen Daniël konden uitrichten. In hun hart werkten afgunst en jaloezie. Maar **God was met Daniël en behoedde hem.**

Vers 4, “Toen overtrof deze Daniël de rijksbestuurders (SV: vorsten) en de stadhouders, omdat er een uitzonderlijke (SV: voortreffelijker) geest in hem was. De koning overwoog hem over heel het koninkrijk aan te stellen.”

Daniël blonk door Gods genade zó uit in wijsheid, en regeerkunst, dat koning Darius erover dacht hem tot regeerder aan te stellen over het gehele koninkrijk van Babel onder hem. U begrijpt, dat dit voornemen van de koning in hoge mate kwaad bloed zette onder de andere vorsten en de stadhouders. Dit voornemen van de koning met betrekking tot Daniël bracht hen tot kwade daden.

De list van de stadhouders en andere vorsten

¹ Voor meer uitleg over deze getallen, zie onze studie “[De symboliek der Bijbelse getallen](#)” van CJH Theys. (noot AK)

² Zie eventueel onze studie “[De Opperzaalgemeente](#)” van H. Siliakus. (noot AK)

³ Pinksteren = In eerste instantie de in de Bijbel voorzeggde “vroege Regen”: Het beeld van de UITSTORTING van de Heilige Geest op de dag van het 1ste (Nieuwtestamentische) Pinksterfeest (zie Hand. 2:1-4), nodig voor het ontstaan van de Nieuwtestamentische Gemeente. God spreekt over “de vroege en de late (of: spade) regen”:

- “...Laten wij toch de HERE, onze God, vrezen, Die de regen geeft, **zowel vroege regen als late regen**, op Zijn tijd...” (Jer. 5:24).
- “Dan zullen wij kennen, wij zullen ernaar jagen de HERE te kennen! Zijn verschijning staat vast als de dageraad. Ja, **Hij komt naar ons toe als de regen, als late regen,...**” (Hosea 6:3).
- “En u, kinderen van Sion, verheug u en wees blij in de HERE, uw God, want Hij zal u geven de Leraar tot gerechtigheid. Die zal regen op u doen neerdalen, **vroege regen en late regen...**” (Joël 2:23).
- “**Vraag** (SV: BEGEER van) **de HERE om regen ten tijde van de late regen.**” (Zach. 10:1a).

De Spade (of Late) Regen = Het beeld van de UITSTORTING van de Heilige Geest in de eindtijd (zie Joël 2:23b en 28-29), nodig om de Gemeente (leden) – vooral in geestelijke zin – klaar te maken voor persoonlijke groei en om nog vele zielen te kunnen winnen voor Christus tijdens de (wereldwijde) opwekking (zie o.a. Matth. 24:14).

- Zie eventueel ons artikel “[De ‘Spade Regen opwekking’](#)” van H. Siliakus. (noot AK)

⁴ Zie eventueel onze studie “[De natuurlijke mens en de Heilige Geest](#)” van CJH Theys. (noot AK)

⁵ Voor meer uitleg over het getal 3, zie de studie vermeld bij noot 1.

Vers 5-10, “Daarop gingen de rijksbestuurders (SV: vorsten) en de stadhouders zoeken naar een grond voor een aanklacht tegen Daniël inzake het koninkrijk, maar zij konden geen enkele grond voor een aanklacht, of iets verkeers vinden, omdat hij betrouwbaar was en er geen nalatigheid of iets verkeers bij hem te vinden was. Toen zeiden deze mannen: Wij zullen tegen deze Daniël geen enkele grond voor een aanklacht vinden, tenzij wij iets tegen hem vinden in de wet van zijn God. Zo kwamen deze rijksbestuurders en stadhouders eensgezind (SV: met hopen) bij de koning en zeiden het volgende tegen hem: Koning Darius, leef in eeuwigheid! Al de rijksbestuurders van het koninkrijk, de machthebbers, de stadhouders, de raadslieden en de landvoogden, zijn na onderling beraad van mening dat er een koninklijk besluit moet worden opgesteld en een verbod moet worden bekrachtigd, dat al wie binnen dertig dagen een verzoek zal richten aan welke god of mens ook, behalve aan u, o koning, in de leeuwenkuil zal worden geworpen. Nu dan, koning, stel het verbod op en onderteken het bevelschrift, dat niet veranderd mag worden, volgens de wet van Meden en Perzen, die niet mag worden herroepen. Daarop ondertekende koning Darius het bevelschrift en verbod.”

Wanneer aan een zaak niets meer veranderd kan worden spreken wij nu nog van “een wet van Meden en Perzen”. Wij hebben gezien, dat de naijverige collega’s van Daniël fouten in hem en in zijn werk zochten, maar er geen konden vinden. Daniël was trouw aan zijn God en aan de koning, onder wie hij diende. Prediker 4:4 zegt van de afgunst: “Verder zag ik van al het zwoegen en alle bekwaamheid bij het werk, dat het iemand afgunst oplevert van zijn naaste. Ook dat is vluchtig en najagen van wind (SV: Dat is ook ijdelheid en kwelling van de geest).”

“Bekwaamheid bij het werk” is datgene wat de mens goed tot stand weet te brengen; en dat wekt altijd jaloezie bij anderen op. Zelfs in de dienst van de Here, in de Gemeente, zien wij zoiets gebeuren! De vrucht van de jaloezie is haat! En de Bijbel zegt, dat wie zijn broeder haat, al gelijk staat met een moordenaar (zie 1 Joh. 3:15).

Toen die 122-en (de 120 stadhouders en de 2 andere vorsten of rijksbestuurders) niets (verkeers) in Daniël en zijn werk konden vinden, namen zij een list te baat, die verband hield met Daniëls dagelijks gebedsleven. Achter Daniëls rug om kwamen zij met hun voorstel bij koning Darius, waarover wij hebben gelezen. “Al de vorsten zijn na onderling beraad van mening” logen zij. Zo’n leugen treffen wij ook in onze dagen aan. Als een bepaald groepje in een Gemeente iets wil bewerkstelligen, en het kan niet op legale wijze gebeuren, dan nemen zij vaak een leugen te baat en zeggen dan: “Alle mensen willen zo” of “zeggen zo”. Maar het zijn er misschien slechts 7 of 8, die het zo willen of zo zeggen.

De vorsten en stadhouders deden dit voorstel dus zogenaamd ook uit naam van Daniël, wat niet waar was.

Laten wij eens zien wat God zegt van een dergelijke valse voorstelling van zaken:

- “Wie een kuil graaft, zal erin vallen, verrolt hij een steen, op hem zal hij terugvallen. Een valse tong haat hen die hij kwetst, en een gladde mond brengt verderf.” (Spr. 26:27-28)
- “Een man die zijn naaste vleit, spreidt een net voor diens voetstappen.” (Spr. 29:5)

Hoe waarachtig is het Woord van God! Salomo, de spreukendichter, was een wijs man. Hij kende de mensen uit zijn dagen, en die zijn gelijk aan de hedendaagse mensen, met hun door afgunst gedreven kuiperijen (= intriges, ofwel: het oneerlijk zijn voor eigen gewin) en vleierijen! Laat ons daarom waakzaam zijn en biddende blijven!

Koning Darius was blind voor hun listige intrige; hij vond het een lumineus⁶ idee en het streelde zijn ijdelheid. Wij zullen zien dat zelfs Daniëls vijanden wisten hoe subliem zijn karakter was.

Christus heeft Zijn discipelen, voordat Hij stierf, gewaarschuwd: “Als de wereld u haat, weet dat zij Mij eerder dan u gehaat heeft” (Joh. 15:18). Hoe meer wij Jezus liefhebben, hoe meer wij Hem belijden voor een stervende wereld, hoe groter die haat zal worden, vooral in de laatste dagen, die in toenemende mate doordrenkt raken in de anti-christelijke geest. Maar laat ons, net als Daniël, op God bouwen. Christus heeft gezegd: “Ik ben met u al de dagen, tot de voleinding van de wereld. Amen.” (Matth. 28:20)

Daniël volhardde in zijn dagelijkse gebeden

Vers 11, “Toen Daniël te weten kwam dat dit bevelschrift ondertekend was, ging hij zijn huis binnen. Nu had hij in zijn bovenvertrek open vensters in de richting van Jeruzalem. Op drie tijdstippen per dag ging hij op zijn knieën, bad hij en dankte hij voor het aangezicht van zijn God, precies zoals hij voordien had gedaan.”

Ofschoon deze wet uitgevaardigd was, waarvan Daniël kon vermoeden dat die tegen hem bedoeld was, heeft hij zich daarvan niets aangetrokken. Hij was gewend driemaal daags voor God te knielen en hij week ook toen niet van zijn levensprogramma af. Dit openbaart zijn wondervolle standvastige karakter. Hoeveel kinderen van God, gedoopt met de Geest van God, gaan in deze dagen over stag... en veranderen direct van gedragslijn, als het vuur hun na aan de schenen wordt gelegd. Hebben zij het druk, dan nemen zij geen tijd meer voor gebed en Bijbelonderzoek.

Daniël leefde in de Oude Bedeling,⁷ zonder de ervaring van de doop met de Heilige Geest van Handelingen 2:4, maar hij wist dat hij God méér moest gehoorzamen dan de mens. Hij bleef zijn hart voor God uitstorten en deed, wat geschreven staat in Psalm 55:17-18: “Ik echter, ik zal tot God roepen en de HEERE zal mij verlossen. 's Avonds, en 's morgens, en 's middags zal ik klagen en kermen, en Hij zal mijn stem horen.”

Daniël knielde driemaal daags voor zijn open vensters, die op Jeruzalem uitzagen; de stad die verwoest lag en die hij al zoveel jaren vaarwel moest zeggen vanwege zijn ballingschap. Hij dacht: “ik zal tot God roepen en Hij zal mij verlossen, hoe lang het ook moge duren!” Wij laten ons dikwijls afschrikken door het feit, dat wij bij God soms lang op antwoord moeten wachten.

⁶ Lumineus = Schitterend, prachtig, fenomenaal, geniaal. (noot AK)

⁷ De Oude Bedeling = De periode die de verhouding tussen God en mens VOOR Christus' (1ste) komst aangeeft. (noot AK)

Ook het standpunt van een Christen uit onze dagen moet conform zijn aan dat van Daniël; wij kunnen het vinden in Handelingen 4 vers 19: *“Maar Petrus en Johannes antwoordden en zeiden tegen hen: Oordeel zelf of het juist is in Gods ogen, meer naar u te luisteren dan naar God.”*

Het Woord van God moet de hoogste autoriteit in ons leven zijn. Ga altijd te rade met de Heilige Geest. Hij is onze overste Leidsman en de Voleinder van ons geloof. Hij zal ons Zijn rechte weg wijzen. Maar als Hij ons Zijn weg heeft gewezen, verwacht Hij ook dat wij die weg zullen gaan zonder tegenstribbelen en commentaar. *“Want Mijn gedachten zijn niet uw gedachten”,* zegt God, *“en uw wegen zijn niet Mijn wegen”* (zie Jes. 55:8). God overziet de verste punten in het verschiet. Daarenboven, als God van ons vraagt Zijn weg te gaan, dan draagt Hij alle consequenties.

Wij zien hier de trouw van Daniël jegens zijn hemelse Koning, hoewel hij ook zijn aardse koning trouw wilde dienen.

Soms worden wij gebracht in een grote, dagelijkse drukte, zelfs met het doen van christelijk werk. En de duivel zet ons zo aan tot werken, dat wij vergeten om goed te bidden. Pas op, de duivel is slim. **De kracht, die wij nodig hebben om ons werk goed te doen, ontvangen wij op de knieën!** *“Wie de HEERE verwachten, zullen hun kracht vernieuwen”* (Jes. 40:31a).

Daniël betrouwde zich de Here geheel toe. Hij wist, dat bewaring en zegening bij God te vinden waren.

- *“U brengt de leugenaars om. Van de man van bloed en bedrog heeft de HEERE een afschuw. Ik echter zal door Uw grote goedertierenheid Uw huis binnengaan, mij buigen naar Uw heilig paleis in vreze voor U.”* (Ps. 5:7-8)

Daniël had dit zeker geloofd!

- *“Hoor mijn luide smeekbeden, wanneer ik tot U roep, wanneer ik mijn handen ophef naar Uw binnenste heiligdom (SV: naar de aanspraakplaats Uwer heiligheid).”* (Ps. 28:2)

En die aanspraakplaats was voor Daniël, in zijn licht (en inzicht): de tempel te Jeruzalem, al was hij verwoest. Daniël geloofde, dat éénmaal stad en tempel weer zouden worden herbouwd.

Desgelijks was ook het gebed van koning Salomo bij de inwijding van de tempel: *“Wanneer zij tegen U hebben gezondigd – er is immers geen mens die niet zondigt – en U toornig op hen bent, en hen overlevert aan de vijand, zodat zij die hen gevangengenomen hebben, hen als gevangenen wegvoeren naar het land van de vijand, ver weg of dichtbij, en zij het in het land waarheen zij als gevangenen werden weggevoerd, ter harte nemen, zich bekeren en tot U smeken in het land van hen die hen gevangengenomen hebben, door te zeggen: Wij hebben gezondigd en ons misdragen, wij hebben goddeloos gehandeld, en als zij zich in het land van hun vijanden die hen als gevangenen weggevoerd hebben, tot U bekeren met heel hun hart en met heel hun ziel, en tot U bidden in de richting van hun land, dat U aan hun vaders gegeven hebt, en van de stad die U verkozen hebt, en van het huis dat ik voor Uw Naam gebouwd heb, luistert U dan in de hemel, Uw vaste woonplaats, naar hun gebed en hun smeekbede en verschaf hun recht.”* (1 Kon. 8:46-49)

Dit was **een profetisch gebed**; in de tijd van Salomo was er nog geen sprake van Babylonische ballingschap of verwoesting van de tempel. Dit gebed vindt u ook in 2 Kronieken 6:36-39a.

Wij zullen later zien hoe God dit gebed van Daniël, en van zoveel andere kinderen Gods, heeft weten te verhoren, zodat alle “tijdenen der heidenen” voorbij zullen zijn en Hij wederom rechtstreeks regeren zal over Zijn eigen volk en erfdeel. De verwoesting van het Babylonische rijk was een verhooring hiervan. Het *“gouden hoofd”* had al plaats moeten maken voor “de borst en armen van zilver” (zie Dan.2:31-32 en 38a-39). Maar wij zullen zien dat God doorgaat, zelfs tot op deze dag... want wij weten dat het “beeld van de tijden der heidenen” langs de lijn van profetie in Gods Raadsplan zich uitstrekt tot het einde van deze huidige (tijds)bedeling. Wij leven in de bedeling van de tijd, waarin dit alles voltrokken wordt. Zo groot is Gods trouw.

Eens dacht Elia één ogenblik: “Here, ik ben de enige (gelovige) die in geheel Israël overgebleven is!” (zie 1 Kon. 19:14). Maar God corrigeerde Zijn profeet en zei hem dat er met hem nog 7000 waren die hun knieën niet voor (de afgod) Baäl gebogen hadden (zie 1 Kon. 19:18). Wij denken soms, dat alleen wij maar bidden, maar God heeft Zijn getrouwen overal, van wie wij niets weten. Maar voor de troon van God ontmoeten wij elkaar in de gebeden!

Daniël werd aangeklaagd

Vers 12-15, *“Toen kwamen deze mannen eensgezind (SV: met hopen) bij zijn huis en troffen Daniël aan, terwijl hij bad en smeekte om genade voor het aangezicht van zijn God. Meteen kwamen zij naar voren en zeiden in de tegenwoordigheid van de koning over het verbod van de koning: Hebt u niet een verbod ondertekend dat iedereen die binnen dertig dagen een verzoek zou richten aan welke god of mens ook, behalve aan u, o koning, in de leeuwenkuil zou worden geworpen? De koning antwoordde en zei: Dat woord staat vast volgens de wet van Meden en Perzen, die niet mag worden herroepen. Toen antwoordden en zeiden zij in de tegenwoordigheid van de koning: Daniël, één van de ballingen uit Juda, heeft op u, o koning, en op het verbod dat u ondertekend hebt, geen acht geslagen, maar op drie tijdstippen per dag doet hij zijn gebed. Toen de koning dit woord hoorde, nam hij het zichzelf zeer kwalijk (SV: was hij zeer bedroefd bij zichzelf) en hij zette zijn hart erop om Daniël te verlossen. Tot zonsondergang spande hij zich in om hem te redden.”*

Met de voldoening die de haat, die uit jaloezie geboren is, kan geven, begaven deze mannen zich naar de koning en beschuldigden Daniël, de Hebreër, de krijgsgevangene uit Juda, die thans over hen heerschappij voerde. Hij had de wet (het nieuwe verbod – zie Dan. 6:8) van de koning geminacht en de leeuwenkuil was nu zeker zijn deel! Eindelijk wisten zij het zeker: ze waren hem kwijt! Althans... zo dachten zij.

De koning beijverde zich de gehele dag om Daniël de leeuwenkuil te laten ontlopen, maar daar was geen ontkomen aan. Hij was er het meest bedroefd over dat hij er zelf in gevlogen was, dat men hem zo vlug had kunnen bewegen om het stuk (d.i. het bevelschrift) te tekenen (zie Dan. 6:9-10).

“Hebt u iemand gezien die overhaast is met zijn woorden? Voor een dwaas is er meer hoop dan voor hem” (Spr. 29:20). Dit zegt God van iemand, die haastig is met zijn woorden en daden. Door onbedachtzame daden kan men

veel verliezen of veel onaangenaams over zich brengen. Van een dwaas kan men nog méér verwachten, dan van zo iemand. Jesaja zegt niet voor niets *“wie gelooft, die zal niet haasten”* (Jes. 28:16c, SV).

Daniël in de leeuwenkuil geworpen, maar door God bewaard

Vers 16-24, *“Toen kwamen deze mannen weer eensgezind (SV: met hopen) bij de koning en zeiden tegen de koning: Weet, o koning, dat het een wet van Meden en Perzen is dat geen enkel verbod of besluit dat de koning heeft opgesteld, veranderd mag worden. Toen gaf de koning bevel en men haalde Daniël en wierp hem in de leeuwenkuil. De koning nam het woord en zei tegen Daniël: **Uw God, Die u voortdurend vereert – Hij zal u verlossen.** Er werd een steen gebracht en op de opening van de kuil gelegd. De koning verzegelde die met zijn ring en de ring van zijn machthebbers, zodat de maatregel met betrekking tot Daniël niet veranderd kon worden. Toen vertrok de koning naar zijn paleis. De nacht bracht hij vastend door. Geen enkele vorm van vermaak liet hij bij zich brengen. Zijn slaap was ver van hem geweken. Vroeg in de morgen, toen het licht werd, stond de koning op. Haastig vertrok hij naar de leeuwenkuil. Toen hij in de nabijheid van de kuil gekomen was, riep hij naar Daniël, met droeve stem. De koning nam het woord en zei tegen Daniël: **Daniël, dienaar van de levende God, heeft uw God, Die u voortdurend vereert, u van de leeuwen kunnen verlossen? Toen sprak Daniël tot de koning: O koning, leef in eeuwigheid! Mijn God heeft Zijn Engel gezonden en Hij heeft de muil van de leeuwen toegesloten. Ze hebben mij geen letsel toegebracht, omdat ik voor Hem onschuldig ben bevonden. Ook tegen u, o koning, heb ik geen misdaad begaan. Toen werd de koning zeer verheugd daarover, en hij beval Daniël uit de kuil te trekken. Toen Daniël uit de kuil was getrokken, werd er geen enkel letsel bij hem aangetroffen, omdat hij op zijn God had vertrouwd.”***

“Toen kwamen die mannen met hopen tot de koning” (Dan. 6:16, SV). Men zou tegenwoordig spreken van een massale betoging tegen het talmen van de koning. Men wees hem, die nota bene zelf een Meder was, op het onherroepelijke van een wet van Meden en Perzen. En Darius moest wel toegeven, wilde hij deze onherroepelijkheid van alle wetten nog eisen. Zo werd Daniël die avond nog in de leeuwenkuil geworpen. De koning voegde daar als het ware een bede bij: *“Uw God, Die u voortdurend vereert – Hij zal u verlossen.”* Hijzelf kon dat niet meer.

En God dééd het ook, zoals wij hebben gezien. Daniël getuigde, nog in de kuil zijnde: *“Mijn God heeft Zijn Engel gezonden...”*. God greep in als een antwoord op Daniels geloof.

- *“Zij (de geloofshelden) hebben door het geloof koninkrijken overwonnen, gerechtigheid in praktijk gebracht, beloften verkregen, muilen van leeuwen gesloten.”* (Hebr. 11:33)

Het resultaat van Daniëls geestelijke opvoeding, die God hem gaf, was een **sterk geloof**. Nogmaals: dat geloof deed God tot actie komen in zijn voordeel. Daarom zond God Zijn Engel, de Engel des Verbonds. En deze Engel des Verbonds is niemand anders dan Hij, Die wij in het Nieuwe Testament kennen als onze Here Jezus Christus.

- *“Deze ellendige (= David) riep en de HEERE hoorde; Hij verlostte hem uit al zijn benauwdheden. De Engel van de HEERE leert zich rondom hen die Hem vrezen, en redt hen.”* (Ps. 34:7-8)
- *“Want Hij zal voor u Zijn engelen bevel geven dat zij u bewaren op al uw wegen.”* (Ps. 91:11)

Hoe machtig is Hij, Die ook de engelen heeft geschapen.

Wij denken soms, hoe het mogelijk is, dat Daniël te midden van hongerige leeuwen werd geworpen en dat zij hem toch niets hadden gedaan. Vergeet niet, dat u te doen hebt met een dienstknecht van de levende God. In Markus 1:12-13 lezen wij, dat Jezus in de woestijn omringd was door wild gedierte, 40 dagen lang. Ze hebben Hem niets gedaan. **De Geest van God is oppermachtig.**

U weet hoe Daniëls houding, van het begin af, aan dat hof (te Babylon) was geweest. Welk een trouw hij steeds jegens zijn God ten toon spreidde. Dan begrijpt u ook, hoe hij in die leeuwenkuil kon komen en als overwinnaar er weer uit kon treden. Daniël stond, door zijn geloof in God, in zijn dagen onbeweeglijk als een pilaar!

Dezelfde soort beproeving ondergingen zijn 3 vrienden, maar ook zij kwamen als overwinnaars uit die 7x heter gestookte oven (zie Dan.3:19-26). Alles wat vóórdien plaats had, was Gods toebereiding in het leven van deze 4 Hebreëën... tot verandering van hun karakter en tot versterking van hun geloof.

Indien ook wij Gods weg willen gaan, maakt Hij ons ook tot overwinnaars⁸; ja, “wij zijn meer dan overwinnaars door Jezus Christus” (zie Rom. 8:37). Wij worden geen overwinnaars in het Koninkrijk der hemelen naar onze opvattingen. Als wij willen leren wat God onder “overwinnaars” verstaat, kunnen wij dit nergens zo goed vinden, als in het Boek Openbaring, aan het einde van elk van de 7 brieven.⁹ Daar zien wij, dat God de overwinning bedoelt over onze eigen zonden en ongerechtigheden en ongelooft.

Ook tot een andere dienstknecht van de Here in het Nieuwe Verbond, namelijk tot Petrus, werd een engel tot uitredding gezonden (zie Hand. 12:6-7) als een antwoord op de **gedurige gebeden** van de Gemeente voor hem (zie Hand. 12:5), en op zijn vast geloof, dat de Here hem eruit zou helpen.

Richten wij onze blik thans op de heidense koning Darius, dan zien wij hem zó treuren over het lot van een kind van God, dat hij nuchter overnachtte; hij vastte en had een slapeloze nacht. De koning had één hoop in zijn hart, die hem deed zeggen: *“Daniël, dienaar van de levende God, heeft uw God, Die u voortdurend vereert, u van de leeuwen kunnen verlossen?”* (zie Dan. 6:21b). Een heidens koning wist zo’n getuigenis te geven van het edele karakter van een kind van God!

Men kende Daniël aan het hof als een *“dienaar van de levende God”!* Hoe weinig kan dat heden ten dage gezegd worden van vele dienstknechten in de Wijngaard van de Here ... Helaas kan er van velen meer gezegd worden, dat zij dienstknechten van de Mammon zijn. Als het werk werkelijk van God is, behoeven wij **niet te bedelen**. Dan

⁸ Zie eventueel onze studie [“De overwinnaars; over \(de macht van\) zonde en satan in de eindtijd”](#) van E. van den Worm. (noot AK)

⁹ Zie eventueel onze ‘vers voor vers’ studie van het Bijbelboek Openbaring [“Die IS en Die WAS en Die KOMEN ZAL”](#), [hoofdstuk 2, “De brieven aan de 7 Gemeenten”](#) en [hoofdstuk 3, “De brieven aan de 7 Gemeenten \(vervolg\)”](#) van CJH Theys. (noot AK)

bidden wij in onze binnenkamer, en als het in Gods raadsplan te pas komt, ontvangen wij het benodigde van Hèm! Lees over het leven van George Müller¹⁰ en wordt overtuigd! Hij heeft niet gebedeld, maar de weeshuizen die hij heeft kunnen bouwen, door zijn VOORBEDE voor deze zielen, waren legio!

Gelijkerwijs Daniël bewaard werd in die kuil met leeuwen, also zal Gods volk de laatste tijd (d.i. in de laatste periode van de eindtijd) bewaard worden in de “leeuwenkuil der volkeren”. Alles spitst zich toe in deze tijd van groeiende anti-christelijke krachten en stromingen. Wij weten dat de Bruid¹¹ NIET in de Grote Verdrukking zal gaan, maar dat ze wel “het begin van de weeën/smarten” mee zal maken. Maar God zal haar bewaren¹² voor het geweld, dat over haar in het laatst der dagen los zal barsten, want dit “begin van de weeën/smarten” (zie Matth. 24:8) zal desondanks een tijd zijn van geweldige vervolgingen en verdrukkingen!

Wie een kuil graaft voor een ander...

Vers 25, “Vervolgens beval de koning en men haalde die mannen die Daniël openlijk hadden beschuldigd, en men wierp hen, hun kinderen en hun vrouwen, in de leeuwenkuil. Zij hadden de bodem van de kuil nog niet bereikt, of de leeuwen maakten zich van hen meester en verbrijzelden al hun beenderen.”

Het decreet van Darius tot verheerlijking van God

Vers 26-28, “Toen schreef koning Darius aan alle volken, natiën en talen die op heel de aarde woonden: Moge uw vrede toenemen! Er wordt door mij bevel gegeven dat men in heel het machtsgebied van mijn koninkrijk zal beven en sidderen voor het aangezicht van **de God van Daniël**, want **Hij is de levende God, en houdt voor eeuwig stand**. Zijn koninkrijk gaat niet te gronde, en Zijn heerschappij duurt tot het einde. Hij verlost en redt, Hij doet tekenen en wonderen in de hemel en op de aarde, Hij, Die Daniël heeft verlost uit de klauwen van de leeuwen.”

Na de verlossing van Daniël uit de leeuwenkuil vaardigde Darius het hierboven vermelde decreet uit en proclameerde dat ALLE inwoners van zijn rijk zouden beven en sidderen, hun knieën dus zouden buigen, voor deze levende en eeuwige God! God zij al de glorie!

Dit decreet komt op hetzelfde neer als Filippenzen 2:10-11: “Opdat in de Naam van Jezus zich zou buigen elke knie van hen die in de hemel, en die op de aarde, en die onder de aarde zijn, en elke tong zou belijden dat Jezus Christus de Heere is, tot heerlijkheid van God de Vader.”

Vers 29, “En het ging deze Daniël voorspoedig onder het koningschap van Darius en onder het koningschap van Kores, de Pers.”

Geprezen zij Zijn Naam!

CJH Theys¹³
(1903 – 1983)

Einde van hoofdstuk 6 – wordt vervolgd

¹⁰ Voor info over George Müller, zie https://en.wikipedia.org/wiki/George_Müller (Engelstalig). (noot AK)

¹¹ Zie eventueel ons artikel “[Een ANDER geluid – Het verschil tussen ‘het Lichaam van Christus’ en ‘de Bruid van Christus’](#)” van A. Klein/E. van den Worm en/of de studie “[Er komt spoedig een Goddelijke Bruiloft hier op aarde](#)” van E. van den Worm en/of het artikel “[Een ANDER geluid – Wie is de VROUW uit Openbaring 12?](#)” van A. Klein. (noot AK)

¹² “Omdat u het woord van Mijn volharding (SV: lijdzaamheid) hebt bewaard, zal Ik ook u **bewaren** voor het uur van de verzoeking, die over heel de wereld komen zal, om hen die op de aarde wonen te verzoeken.” (Openb. 3:10)

¹³ De Bijbelverzen zijn omgezet naar de **HSV-vertaling** (soms met een gedeelte van de oude Statenvertaling erbij vermeld). Soms is er – hopelijk ter verduidelijking – door mij tekst toegevoegd in deze kleur en dit lettertype. (noot AK)